

گپ و گفت با پریا ایزدیاری کاراته کار عضو مجلس دانش آموزی از کمر بند مشکی تا صندلی قرمز

« زسستی کثی آید و کاستی! »

پریا ی هفده ساله اهل تهرانه و فعلا به خاطر شرایط شغلی پدرش، در استان زیبای هرمزگان زندگی می‌کنه و اونجا هم فعالیتش رورها نکرده! پریا یازده ساله که کاراته کار می‌کنه و توی این مدت کلی مدال آورده و به عنوان قهرمان ملی شناخته میشه و البته که به اردوی تیم ملی هم دعوت شده! البته این ته ماجرا نیست؛ اصل قضیه ای که منوبه پریا رسونده اینه که از سوم دبستان عضو شورای مدرسه بوده و سال به سال پیشرفت کرده و در نهایت سال دهم مقطع متوسطه دوم به عنوان رئیس شورای منطقه و بعد هم استان خودش انتخاب میشه و به مجلس دانش آموزی راه پیدا می‌کنه! به همین خوشمزگی!

« اندر احوالات سرشلوغی »

زندگی پریا پر از کار و فعالیتیه و به نظرم وقت سر خاروندن هم نداره! آخه شما فرض کنین؛ روزی چند ساعت تمرین ورزشی برای بهتر شدن، رسیدگی به کارای مجلس، درس های سنگین رشته علوم تجربی، جلسات مختلف، در خدمت محض مادر و پدر بودن و تنها دختر یک خانواده بودن چقدر می‌تونه سخت باشه؟! اما پریا با کمال میل برای این نوع سبک زندگیش برنامه ریزی کرده و خیلی هم راضیه، البته از حق هم نگذریم؛ خانواده اش کلی حمایتش کردن و پایه پای سرشلوغیاش صبوری کردن و به قول خود پریا، همه موفقیتاش رو مدیون پدر و مادرشه! امیدوارم که قدر پدر و مادرمونو بدونیم.

« پریای فرداها... »

ازش می‌پرسم: دوست داری در آینده همین شغل رو داشته باشی؟ اصلا اهل سیاست هستی؟! پریا میگه از بچگی خیلی اجتماعی بوده و می‌تونسته با اکثر آدمارو رابط دوستانه ای برقرار کنه. الحق هم که فن بیانش خوبه! طوری که من اصلا دلم نمی‌خواد این مصاحبه تموم بشه! و با تمام این توصیفات، پریا معتقده که همه فعالیتایی که الان انجام میده؛ قطعا در آینده اش نقش مثبتی داره و ممکنه که شغل آینده اش هم راستا با همین فعالیت ها باشه و البته کلی برنامه های هدفمند و جالب برای روزهای بعد داره.

« روی صندلی های قرمز »

شاید شما هم مثل من کنجکاو باشین و بخواین بدونین که توی مجلس دانش آموزی چی می‌گذره؟ منم چون اطلاعات زیادی ندارم؛ دقیقا حرفای پریا رو براتون می‌نویسم که کاملا متوجه بشین موضوع از چه قراره! مجلس دانش آموزی؛ به واحد صنفی مشورتیه که از ۵۰ دانش آموز منتخب شورای دانش آموزی تشکیل شده. دانش آموزایی که فعال فرهنگی، ورزشی، هنری و... هستن، بعد از رد شدن از به سری فیلتر عضو مجلس دانش آموزی میشن. هر دانش آموزی که فعالیت بیشتری داشته باشه و نظرات سازنده تری بده؛ قطعا برای مجلس مفیدتره! این هم از این! اگر حس می‌کنین که می‌تونین برای آموزش و پرورش مون مفید باشین، حتما شانس تونو امتحان کنین.

« هدف چیه؟ »

قطعا هر تشکل و صنفی یه هدفی داره و از اون جهت که ما نوجوونا باید همه چی رو بدونیم و چرایی انجام کارها برامون مهمه، ریز به ریز از پریا پرسیدم و با حوصله جواب داد. مجلس دانش آموزی این امکان رو به دانش آموزا میده تا از سن نوجوونی وارد فضای سیاسی و اجتماعی بشن و برای بهبود اوضاع مدرسه شون تصمیم گیری کنن. به نظر من و پریا، خیلی خوبه که بچه های مستعد در این زمینه جدی گرفته میشن و می‌تونن براساس استعداد سنجی، مسیر آینده شون رو پیدا کنن. شما چی فکر می‌کنین؟

« شادی مجازی! »

تقریبا چند ماهی میشه که برنامه شاد مهمون تلفن همراهمون شده و همون طور که خودتون می‌دونین جنجالای زیادی هم به پا کرده! برای همین یکی از سؤالاتم از پریا، میزان اهمیت دادن آدم بزرگای مجلس به این دغدغه بود. پریا میگه این موضوع توی مجلس خیلی مهمه و دغدغه نماینده ها هم هست. ما افتخار می‌کنیم که این برنامه ساخت هوش و هنر مهندسای ایرانیه و قطعا برای بهتر شدن؛ جای کار زیادی داره. اما هنوز دانش آموزایی هستن که با اومدن کرونا و فضای آموزشی مجازی، غافلگیر شدن و هنوزم که هنوزه از آموزش محرومن... امیدواریم با پیگیری مسؤلان این مشکل دانش آموزا حل بشه و شادی مون حقیقی بشه.

« به امید آرزوها »

دختر پرتلاش ما خیلی اهل مطالعه است و بیشتر اوقات فراغتش رو (اگر داشته باشه!) صرف مطالعه کتابای ورزشی، هنری و علمی می‌کنه و البته دوست داره که برای دانشگاه دوتا رشته بخونه. یکی چشم پزشکی و یکی هم علوم ورزشی! و صد البته که رسیدن به اینا برای دانش آموز موفق مثل پریا که توی مدرسه نمونه دولتی درس می‌خونه، اصلا سخت نیست! ما هم براش آرزو می‌کنیم که بهترین ها نصیبش بشه!

« همه عمر جست و جو »

اگر بخوایم درباره مهارت ورزشی پریا هم صحبتی بکنیم. باید بگیم خیلی خفنه! البته به قول خودش حرفه ای! حتما هست دیگه! پریا تا الان هر مدالی که دوست داشته رو به دست آورده و هدف بعدیش المپیکه! به امید روزی که پریا رو با اون لیخند زیبایش روی سکوی اول قهرمانی ببینیم! ان شاء... البته ناگفته نماند که پریا فعالیت های هنری از جمله نقاشی با رنگ روغن هم داره!

« جانا سخن از زبان ما می‌گویی »

پریا معتقده که نوجوونای خیلی زیادی در سراسر ایران هستن که کلی استعداد دارن، اما زمینه و بستر پرورش توانایی ها رو نه! همه مون می‌دونیم که هزاران پریای ایزدیاری توی این مرز و بوم زندگی می‌کنن و فقط نیازمند یه بستر و یه زمینه

برای شکوفایی استعداد اشون. اگر ما بتونیم برای اونها با توجه به توانایی ها و نفوذی که توی نهادهای تاثیرگذار داریم کاری انجام بدیم تا بتونن به آرزوهاشون برسن، انگار که رسالت خودمونو انجام دادیم! امیدوارم روزی برسه که همه نوجوونا، زیر سایه آرامش و دل خوش، به همه آرزوهاشون برسن؛ مثل همه نوجوونای موفق که توی این یک سال باهاشون آشنا شدیم! یک سالگی مون مبارک ♥

یکی مثل ما

ضمیمه نوجوان

شماره ۴۵ ■ ۲ بهمن ۱۳۹۹

نوجوان
مجله

عطیه ضرابی

با تشکر از
مینو آقایی نژاد